

CRINAGORAS

XXXII

πλοῦς μοι ἐπ' Ἰταλίην ἐντύνεται· ἐς γὰρ ἑταίρους
στέλλομαι, ὧν ἤδη δηρὸν ἄπειμι χρόνον.

διφέω δ' ἠγητῆρα περίπλοον, ὅς μ' ἐπὶ νήσους
Κυκλάδας ἀρχαίην τ' ἄξει ἐπὶ Σχερίην.

5165

5 σύν τί μοι ἀλλά, Μένιππε, λάβευ φίλος, ἵστορα κύκλον
γράψας, ὧ πάσης ἴδρι γεωγραφίης.

XXXIII

ρίγηλὴ πασῶν ἔνοσι χθονός, εἴτε σε πόντου

εἴτ' ἀνέμων αἶρει ρεῦμα τινασσόμενον,

οἰκία μοι ρύεω νεοτευχέα. δεῖμα γὰρ οὔπω

ἄλλο τόσον γαίης οἶδ' ἐλελιζομένης.

5170

XXXIV

φρὴν ἱερὴ μεγάλου Ἐνοσίχθονος, ἔσσο καὶ ἄλλοις

ἠπίη, Αἰγαίην οἱ διέπουσιν ἄλα·

κῆμοι γὰρ Θρήκι διωκομένω ὑπ' ἀήτη

ᾠρεξας πρηεῖ' ἀσπασίω λιμένας.

5175

XXXV

εἰ καί σοι ἐδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν

ἔπλωσ, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδούς,

ἔμπης Κεκροπίης ἐπιβήμεναι, ὄφρ' ἂν ἐκείνας

Δήμητρος μεγάλων νύκτας ἴδης ἱερῶν.